

брзахъ да се скрих въ вагона. Огъ сetenъ узнахъ, че благородителниците сѫ богати бесерабки, и отъ настъ военници, пакъ за настъ събиратъ помощъ.

Вагонитѣ, че и самия рѣдъ на станциите въ Ромжния, ного по лошави, отъ колкото въ настъ; влака върви тихо, иновници сърдиги, кондукторите не чисти и груби, така че отъ тая страна пѫтуването вънъ отъ границата не произвѣждадо добро впечатление.

Въ Яшъ пакъ трѣбаше да прѣминуваме отъ еднъ дакъ на други; сѫщото: безрѣдица и неразбравщина; по-лекна ми само тогава, когато си предадохъ вѣщата. Поричина на това, че има много военни, дѣто ще се каже и ного мяне съ предаванието на вѣщата, влака пристоя на 0 минути повечъ и ромжнитѣ — пѣтници безъ да се сгравяватъ, високо исказваха своето неудоволствие.

Както се вижда, настъ, освободителитѣ, не ни обичатъ о тамъ си. За щастие, азъ пѫтувахъ въ едно купе съ единъ твърдъ миль и любезенъ господинъ, по профессия докторъ, който е бивалъ въ Россия а сега живѣе въ Яшъ и оди въ село, на лѣтна вакация, двѣ прехубави дѣщерки. Твърдъ ми е досадно че неможехъ да отидж въ града, който тдалечъ изглежда доста привлекателенъ.

Всичко време се вѣсищавахъ отъ благодатнитѣ поля, които обѣщаваха въ тая година египетско изобилие. Нѣ какъ ми се чини, Ромжния отъ войната нѣма бѫде въ загуба, пакъ Ромжнитѣ отъ настъ и лицето си криятъ. Онаква е, наистина, доктора, че е имало сегисъ тогисъ безрѣдици, сторени отъ преминалитѣ войски, въ и въ това ни той оправдаваше, като дава право на нашето началство, което онило виновниците и удовлетворявало пострадалитѣ.

23-ий ЮНИЙ.

Утреньта рано пробудихъ се въ Плоещъ. Огъ вечеръ тай сило заспахъ, щото незабѣлѣзахъ даже, кадѣ и какъ излѣзъ моя събѣседникъ съ свойтѣ хубавици дѣщери.

Въ Плоещъ узнаявамъ отъ комендантина на станцията, опълчението, което азъ се надѣвамъ да сварж, е трж-